

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3546/06
14.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, ради поништаја решења Министарства одбране, Секретаријата Министарства број 1971-21/05 од 7.6.2006. године, у предмету признавања права на положајну плату, у нејавној седници већа одржаној дана 14.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства одбране, Секретаријата Министарства број 1971-21/05 од 7.6.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства одбране, Секретаријата Министарства, Правне управе број 76-2/06 од 13.2.2006. године. Наведеним првостепеним решењем одбијен је захтев тужиоца за признавање права на разлику између положајне плате према ПГ VIII и положајне плате коју је примао до престанка професионалне војне службе.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да првостепени и тужени орган нису правилно применили одредбе члана 71. до 75. Закона о Војсци Југославије, као ни одредбе члана 54. истог Закона, те одредбе члана 4. и 5. Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци Југославије. Истиче да је постављен на радно место са елементима положајне групе 8, а не са елементима положајне групе 12 како се то у оспореном и првостепеном решењу наводи. Истиче да се под алтернативним постављењем подразумева да на одређено место могу да се поставе различите категорије војних лица, с тим да успешно да обављају одређене задатке, али се не може и алтернативно одређивати платна група, при чему посебно указује на неодређеност аката број 257 61 и 257 68 на коју су се тужени и првостепени орган позвали у образложењима решења.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио је да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац Наредбом министра одбране број 5-37 од 2.2.2005. године постављен по привременој систематизацији на радно место начелника Одсека за опште послове, Правне управе Министарства, Секретаријата МО, а да је актом о систематизацији број 250.761 и актом о допуни тог акта 250.768 положајна група утврђена алтернативно ПГ -8 ПГ - 12, при чему је поменутом Наредбом тужилац постављен на наведено радно место са алтернативним елементима ПГ 12 али је задржао право на положајну плату према ПГ - 10. Такође се из списка предмета утврђује да се тужилац на овој дужности налазио од 20.12.2005. године када је разрешен од професионалне војне службе. Поступајући по захтеву тужиоца да му се исплати разлика између положајне плате према ПГ 8, која је актом о систематизацији била утврђена за радно место на које је постављен и положајне плате коју је примао до престанка професионалне војне службе првостепени орган је нашао да захтев тужиоца није основан, јер је тужилац био постављен на радно место за које је алтернативно утврђена ПГ 12, те му је правилно плата исплаћивана према ПГ 10. Тужени орган је, одлучујући по жалби тужиоца жалбу одбио прихватајући разлоге првостепеног органа.

Међутим, по оцени суда основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Ово са разлога што се према одредби члана 72. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94 ... 37/02 и "Службени лист СЦГ", бр. 7/05 и 44/05) положајна плата одређује према положајној групи утврђеној за формацијско место на које је професионални војник, осим војника по уговору постављен, при чему није спорно да је тужилац професионални војник и да је на место начелника Одсека за опште правне послове, Секретаријата Министарства одбране постављен дана 2.2.2005. године. Према томе, тужиоцу припада плата, у складу са наведеном одредбом према формацијском месту на које је постављен, али се из доказа у списима предмета не може утврдити која је утврђена за место на које је тужилац постављен. У списима предмета нема акта о систематизацији број 250.761 и акта о допуни тог акта број 250.768 према коме је за ово место положајна група утврђена алтернативно ПГ - 8, односно ПГ 12, па по тој основи тужба је основана.

- 12, те да ли су овим актом о систематизацији одређени елементи Ф1 потпуковник III 12, односно елементи чина тужиоца у смислу члана 8. став 1. Уредбе о стању у служби и унапређењу професионалних официра и професионалних подофицира ("Службени лист СРЈ", бр. 87/93 ... 2/96). Стога се на основу доказа у списима, као и образложењу оспореног и првостепеног решења не може утврдити да ли је радно место на које је тужилац распоређен према акту о систематизацији одређено као формацијско место са ПГ - 12 или са ПГ - 8, те да ли тужиоцу припада плата према ПГ 8.

Стога је у поновном поступку потребно на несумњив начин утврдити све чињенице које су од значаја за утврђивање плате тужиоцу у складу са положајном групом одређеном за формацијско место на које је постављен, при чему треба имати у виду да за одлучивање по захтеву тужиоца није битно које лице по положајној групи може бити постављено на ово формацијско место, већ је битно у коју је групу разврстано ово формацијско место по акту о систематизацији а у складу са напред наведеном Уредбом.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, па је на основу члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у пресуди обавезне за тужени орган у смислу чл. 61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 14.11.2007. године, У. 3546/06

Записничар, Председник већа-судија,

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС